

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Central Administrativo Sul (Portugalia) w dniu 5 lutego 2015 r. – Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica Lda (Ambisig)/AICP – Associação de Industriais do Concelho de Pombal

(Sprawa C-46/15)

(2015/C 146/21)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Central Administrativo Sul.

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ambiente e Sistemas de Informação Geográfica Lda (Ambisig)

Strona pozwana: AICP – Associação de Industriais do Concelho de Pombal

Druga strona postępowania: Indice – ICT & Management, Lda.

Pytania prejudycjalne

- 1 – Czy wobec braku uregulowania przez prawo portugalskie dziedziny zawartej w art. 48 ust. 2 lit. a) pkt ii) tiret drugie dyrektywy 2004/18/WE⁽¹⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r., przepis ten znajduje bezpośrednie zastosowanie w portugalskim porządku prawnym w ten sposób, iż przyznaje jednostkom prawo, które mogą podnieść przeciwko instytucjom zamawiającym?
- 2 – Czy art. 48 ust. 2 lit. a) pkt ii) tiret drugie dyrektywy 2004/18/WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on stosowaniu postanowień ustanowionych przez instytucje zamawiającą, które nie pozwalają podmiotowi gospodarczemu na wykazanie świadczenia usług za pomocą oświadczenia podpisanego przez niego samego, chyba że wykaże on, iż jest niemożliwe lub bardzo utrudnione uzyskanie oświadczenia od prywatnego nabywcy?
- 3 – Czy art. 48 ust. 2 lit. a) pkt ii) tiret drugie dyrektywy 2004/18/WE należy interpretować w ten sposób, że sprzeciwia się on postanowieniom ustanowionym przez jednostkę zamawiającą, które pod sankcją wykluczenia wymagają, aby oświadczenie prywatnego nabywcy zawierało podpis poświadczony przez notariusza, adwokata lub inny właściwy organ?

⁽¹⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U L 134, s. 114).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 9 grudnia 2014 r. w sprawie T-176/13 DTL Corporación/OHIM, wniesione w dniu 11 lutego 2015 r. przez DTL Corporación

(Sprawa C-62/15 P)

(2015/C 146/22)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: DTL Corporación, S.L. (przedstawiciel: adwokat A. Zuazo Araluze)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

- częściowe stwierdzenie nieważności, w odniesieniu do wszystkich towarów i usług z klas 9 i 37, decyzji Czwartej Izby Odwoławczej z dnia 24 stycznia 2013 r. (sprawa R 661/2012-4) w zakresie, w jakim na jej mocy oddalono odwołanie od odrzucenia zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 8880821 „Generia”;
- obciążenie OHIM i ewentualnie innych stron, które wstąpią do postępowania i opowiedzą się przeciwko niniejszemu odwołaniu, kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Naruszenie prawa Unii przez Sąd: Czwarta Izba Odwoławcza zmieniła w swej decyzji z dnia 24 stycznia 2013 r. (sprawa R 661/2012-4) uzasadnienie decyzji Wydziału Sprzeciwów do celów odmowy rejestracji wspólnotowego znaku towarowego nr 8830821 „Generia” dla klas 9 i 37. W istocie Wydział Sprzeciwów oparł wspomnianą odmowę na podobieństwie towarów i usług z klas 9 i 37 do towarów z klasy 7 oznaczonych znakiem towarowym, na który powołano się w sprzeciwie. Ze swej strony Izba Odwoławcza utrzymała odmowę rejestracji, jednak ze względu na podobieństwo wspomnianych towarów i usług z klas 9 i 37 do usług z klasy 40 oznaczonych znakiem towarowym stanowiącym podstawę sprzeciwu. W ten sposób w decyzji Izby Odwoławczej naruszony został art. 64 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009 w sprawie wspólnotowego znaku towarowego ⁽¹⁾, ponieważ oznaczone znakiem towarowym stanowiącym podstawę sprzeciwu usługi z klasy 40 nigdy nie były przeciwstawiane towarom i usługom z klas 9 i 37 oznaczonym zgłoszonym znakiem towarowym (jakkolwiek były przeciwstawiane usługom z innych klas). Ponadto we wspomnianej decyzji naruszono art. 75 rozporządzenia nr 207/2009 poprzez odstąpienie od wezwania strony wnoszącej odwołanie do przedstawienia uwag w przedmiocie owej zmiany uzasadnienia. W zaskarżonym wyroku stwierdzono, że postępowanie zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy pod względem prawnym, co stanowi naruszenie prawa Unii (art. 64 ust. 1 i art. 75 rozporządzenia nr 207/2009).

⁽¹⁾ Dz.U. L 78, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo per la Sardegna (Włochy) w dniu 12 lutego 2015 r. – Mario Melis i in./Comune di Loiri Porto San Paolo, Provincia di Olbia Tempio

(Sprawa C-67/15)

(2015/C 146/23)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo per la Sardegna

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mario Melis, Tavolara Beach Sas, Dionigi Piredda, Claudio Del Giudice

Strona pozwana: Comune di Loiri Porto San Paolo, Provincia di Olbia Tempio

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy zasady swobody przedsiębiorczości, niedyskryminacji i ochrony konkurencji, o których mowa w art. 49, 56 i 106 TFUE, stoją na przeszkodzie przepisom krajowym, które wskutek następujących po sobie działań prawodawczych, powodują wielokrotne przedłużanie terminu wygaśnięcia koncesji na nadbrzeżny majątek publiczny o znaczeniu gospodarczym?